

## Když vcházíš ránem

Hana Zagorová

Není vám sedmnáct,  
leckdo možná by řek'.  
Toužení vyprchá,  
časem zbyde jen vztek.  
Takových je mi opravdu líto,  
nikdy neocení mé okouzlení.

Když vcházíš ránem  
a stříháš pásy dní,  
já nevěřím, že stárnem'  
a cítím jiskření,  
co nepřestává.  
Proud stejně silný jak dřív.

Když tě blízko mám,  
vždy se tají můj dech.  
Slyším znít do ticha  
písničku o křídlech,  
možná jsou její tóny dnes tišší,  
jenže, já vím, že jsou barevnější.

Když vcházíš ránem  
a stříháš pásy dní,  
já nevěřím, že stárnem'  
a cítím jiskření,  
co nepřestává.  
Proud stejně silný jak dřív.

Není vám sedmnáct,  
leckdo možná by řek'.  
My se můžem' jen smát,  
co je to vůbec věk.  
S hloupostí si nelámu hlavu,  
jsem bez nesnází, mně nic neschází.

Když vcházíš ránem  
a stříháš pásy dní,  
já nevěřím, že stárnem'  
a cítím jiskření,  
co nepřestává.  
Proud stejně silný jak dřív.

Když vcházíš ránem  
a stříháš pásy dní,  
já nevěřím, že stárnem'  
a cítím jiskření,  
co nepřestává.

Proud stejně silný jak dřív.